

Bostøtte i Silkeborg: – Vi kan ikke spare mere

Af Carl Ancher Pedersen, journalist

Fotos: Nanna Bækdahl

Mange års underfinansiering har sat tydelige spor og går ud over borgerne, mener Birthe Yde Larsen

Hun er socialpædagog, bostøtte og tillidsrepræsentant hos Team Nord/Øst i Silkeborg, der omfatter to bofællesskaber samt bostøtte til voksne med psykiske funktionsnedsættelser. Teamet servicerer i alt 150-160 borgere.

Birte Yde Larsen startede i jobbet for 26 år siden og oplever klare forskelle på dengang og nu. Forskelle, der først og fremmest bunder i den underfinansiering af socialområdet, som har stået på i mange år.

Budgetterne hænger ikke sammen, så der er hele tiden underskud – ikke på grund af et overforbrug, men fordi der hele tiden kommer flere borgere til med behov for hjælp og med stadig mere komplekse problemstillinger og flere diagnoser. I 2020 blev vi præsenteret for et "reduktionskatalog" på 3,4 mio. kr. – en besparelse, som slet ikke kunne nås. Vi har efterhånden været igennem så mange sparekataloger og "korrigerende handlinger", at det nærmest er umuligt at finde flere besparelser, hvis vi skal overholde kravene i serviceloven. Det er positivt, at der over de næste to år tilføres hhv. 20 og 50 mio. kr. ekstra, men jeg tror ikke, at det slår til, siger hun.

Mange aktiviteter skåret væk

For de berørte borgere, der modtager bostøtte i eget hjem, har de gentagne sparerunder haft mærkbare konsekvenser.

– Engang var der åbne tilbud om f.eks. spiseklub og kreative aktiviteter. I dag skal man visiteres til den slags. Tidligere havde vi også en ledsagerordning, så vi af og til kunne gå på café og drikke en kop kaffe sammen med borgerne, vi kunne tage med dem på ture, og de fik tilbud om rejser og weekendture. Det var alt sammen med til at skabe livskvalitet og sociale relationer, men nu er det skåret væk. I bofællesskaberne kan beboerne fortsat komme ud at rejse i tre døgn pr. år. Det har skabt misundelse blandt vores borgere, der ikke har denne mulighed. Mange udtrykker ønsket om, at alt var som før, og der er klart større frustrationer blandt borgerne i dag, siger Birte Yde Larsen.

Forsøg med billigere løsninger

Bostøtten, som hun og hendes syv kolleger yder, sker overvejende efter §85, som betyder, at borgerne får et til to besøg om ugen. De varer typisk fra én til fire timer og kan handle om hjælp til alskens dagligdags problemer som f.eks. e-boks, styr på økonomien, struktur på hverdagen eller forælderrollen og ledsagelse til læge, speciallæge, sygehus, tandlæge eller andre offentlige instanser.

For at få økonomien til at hænge bedre sammen har kommunen på det seneste forsøgt sig med billigere løsninger efter nogle nye bestemmelser i serviceloven, hhv. gruppetilbud (§82a) eller tidsbegrænset støtte (§82b).

– Disse tilbud fungerer langt fra for alle. Mange af vores borgere har brug for individuel støtte, og desuden er gruppetilbuddene udfordret i forhold til lokaler. Bostøtten og dermed også lokalerne til gruppeforløb er flyttet mange gange, og det er svært for borgerne at forholde sig til. Dertil kommer, at vi p.t. ikke har de rette faciliteter til alle gruppeforløbene – f.eks. ovn, vaskemaskine og små grupperum til opdeling af grupperne i forbindelse med samtaler og aktiviteter. Det har reelt gjort arbejdet umuligt.

– Den tidsbegrænsede støtte tager sigte på, at borgerne i løbet af højst seks måneder skal blive selvhjulpne, men for mange af vores borgere er det helt urealistisk, siger Birte Yde Larsen.

Større arbejdspress og mere kontrol

Personalet har også oplevet forandringer. Ifølge Birte Yde Larsen er arbejdspresset øget i takt med, at der er skruet op for kontrol og krav om målbarhed.

– I dag er sat eksakte mål for bestilling og levering af ydelser. Tidligere var det hele meget mere tillidsbaseret. Vi tilrettelagde selv arbejdet og fik et tillæg for det. Det er blevet fjernet, fortæller hun og tilføjer:

– I bostøtten er der brug for fleksibilitet. Nogle gange kan et besøg hos en borger klares på en halv time, andre gange kræver den samme borger meget længere tid. Men i dag er fleksibiliteten gået fløjten, og vi har ofte svært ved at få det til at hænge sammen. Vi kan ikke længere være så fleksible i vores tilgang til borgerne, og de kan opleve det som mindre omsorgsfuldt end tidligere. Arbejdsmiljøet er blevet ringere i takt med den øgede usikkerhed om udviklingen på vores område.

Der er også plusser

Birte Yde Larsen understreger, at hun og hendes kolleger fortsat er glade for jobbet.

– Vi er gode kolleger, og vi passer godt på hinanden, siger hun.

Hun anerkender også, at de øgede krav til målbarhed og dokumentation på nogle punkter har betydet fremskridt.

– Der er sat nogle mere klare mål for den enkelte borger, f.eks. om bedre hygiejne, kompetencer til at løse praktiske opgaver osv. Det har løftet fagligheden, at arbejdet er blevet mere målrettet, at vi dokumenterer, hvordan vi arbejder, og at der løbende følges op og gøres status i forhold til målene.

Som tillidsrepræsentant for de 19 socialpædagoger hos Team Nord/Øst og som medlem af samarbejdsudvalgene (MED-udvalgene) på flere niveauer er Birte Yde Larsen naturligvis optaget af, at netop den socialpædagogiske faglighed holdes i hævd.

– Det bekymrede mig, at fire kolleger rejste, da selvtilrettelægger-tillægget faldt bort, og jeg er bekymret for, om flere kolleger vil sige op. Ikke desto mindre har vi hidtil kunnet holde fast i, at

der skal ansættes socialpædagoger til de socialpædagogiske job på arbejdspladsen. Det håber jeg kan fortsætte, siger hun.

Birte Yde Larsen og syv kolleger kører ud og hjælper borgere i deres eget hjem. – Det er et område, der kræver fleksibilitet, men den er desværre gået fløjten. Vi kan ikke længere være så fleksible i vores tilgang til borgerne, og de kan opfatte det som mindre omsorgsfuldt end tidligere, siger hun.